

مجسمه های اسرارآمیز در شیلی + عکس

۱ دی ۱۳۹۴ ساعت ۱۸:۵۰

در کره ی زمین جزیره ایستر همیشه به عنوان یکی از عجیب ترین مکانها شناخته شده است.

این جزیره در اقیانوس آرام جنوبی واقع شده است و از نزدیک ترین جایی که انسان در آن زندگی می کند یعنی کشور شیلی و تاهیتی حدود ۲ هزار مایل فاصله دارد. ورود به این جزیره کار ساده ای نیست. اولین اروپایی که در جزیره ایستر (عید پاک) سال ۱۷۲۲ این جزیره را کشف کرد دریا سالار هلندی به نام جاکوب روگوین بود و به این دلیل نام جزیره را ایستر نهادند. باستانشناسان می گویند شواهدی وجود دارد که پلینزیایی ها این جزیره را حدود ۴۰۰ سال قبل از میلاد کشف کردند، در حالی که اکثر دانشمندان با این نظریه موافق هستند، بعضی می گویند در واقع نخستین بار مردم آمریکای جنوبی در اینجا ساکن شدند. "تورها یردال" کاشف، نویسنده کتاب کان تیکی، به دلیل شباهت مجسمه های جزیره به آثار سنگی مردم پرو، که "موایی" نامیده می شدند، فرضیه ای مبنی بر این که ساکنان اولیه ی این جزیره از کشور پرو بوده اند مطرح کرده است.

موایی های جزیره در اندازه های متفاوتی از سائز کوچک و ارتفاع زیر ۱/۲ متر تا ۲۲۰ متر و حدود ۱۵۰ تا ۱۶۵ تن وزن دارند. تا به حال دانشمندان ۸۸۷ عدد از این مجسمه ها را در جزیره با میانگین ارتفاع ۴ متر و میانگین وزنی ۱۳ تن شمارش کرده اند.

فقط ۲۸۸ عدد از این ۸۸۷ مجسمه در آخرین آرامگاه خود قرار دارند همچنین بقایای مواد معدنی یا مواد دیگری که هنگام حمل بر روی آنها نشسته قابل مشاهده است. امروزه سرزمین، مردم و زبان ساکنین جزیره ایستر به گفته ی سکنه ی آن به "راپانویی" بر می گردد. ساکنین جزیره زبان نوشتاری دارند که "رونگورونگو" نامیده می شود و حتی امروزه کاملا قابل رمز گشایی نیست. امروزه فقط ۲۶ تابلو چوبی که شامل این زبان است وجود دارد و هنوز معنای آن به وضوح مشخص نیست. به علاوه در جزیره تعداد پترو گلیفس یا پیکره ای سنگی وجود دارد که تصویر پرنده ها و زندگی روزمره ساکنین اولیه جزیره روی آن حک شده است. آنها مثل یک برنامه روزانه نحوه ی زندگی و کارهای روزمره ی نسل های موفق را، به تصویر کشیده اند. یکی از بزرگترین عجایب جزیره ی ایستر توقف ناگهانی ساخت موایی "مجسمه ها" است. طبق نظریه دانشمندان افزایش بیش از حد جمعیت جزیره به اکوسیستم صدمه ی بسیار شدیدی وارد کرده بود به گونه ای که دیگر نمی توانست نیازهای مردم را بر آورده کند. عده ای از دانشمندان حدس می زنند جنگل های جزیره در بعضی از مناطق کاملا نابود شده اند، چون از چوب آنها برای حمل مجسمه های غول پیکر موایی و از زمین آن برای کشاورزی استفاده شده است. پس از مواجهه با کمبود چوب تصمیم گرفته اند که دیگر سنگهای غول پیکر را را جابه جا نکنند، بنابراین، توقف ناگهانی جابه جایی با ساخت مجسمه ها در ارتباط است. بنابر شواهد، ساکنین جزیره ایستر سپس وارد یک جنگ خونین و مخرب شدند که بعضی معتقدند این باعث به وجود آمدن آدم خواری شد. در همین دوران بود که همه ی مجسمه ها توسط اهالی جزیره تخریب شدند. باستانشناسان با تلاش های اخیر موایی ها را در حالت ایستاده قرار دادند. بیماری هایی مانند آبله و سفلیس، در سال ۱۸۷۷ جمعیت جزیره را به ۱۱ نفر کاهش داد، به دنبال آن جزیره توسط ارتش شیلی در سال ۱۸۸۸، اشغال شد و امروزه جمعیت جزیره حدودا به ۳۸۰۰ نفر رسیده است. مجسمه های غول پیکر، به ظاهر تهدید آمیز ساخته شده بودند تا بیگانگان را از آنجا دور نگهدارند. ارتباط عجیبی بین مجسمه ها و ساکنان جزیره ایستر در احترام به عقاید خود و قربانی کردن برای معبودان خود و حتی نوعی سحر و جادو وجود دارد. موایی ها شبیه نگهبانان خاموشی هستند که در مقابل مهاجمان حالت تدافعی گرفته اند. مجسمه های عجیب و غریب با سرهای ترسناک که به منظور محافظت رو به دریا دارند. اگر چه آنها گورستانی مانند استون هنج ندارند، ولی دیوارها و کارهای سنگی ساکنان جزیره استثنایی بوده است و با بناهای گورستانهای مصر و پرو رقابت می کنند. خیلی ساده می شد باور کنیم موایی ها مانند خیلی چیزهای دیگر به وسیله بشقاب پرنده ها به اینجا آمده اند، ولی اینگونه نیست.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۱۹۶۹۲/های-مجسمه/عکس-شیلی-اسرار-آمیز-های-مجسمه>